

[Ole Henriksen]

mængder der egentlig forventes at komme over den vej, for meget af den trafik, der i dag er i Nordjylland og belaster den, er jo transittrafik, og det gods kunne lige så godt komme op på skinnerne som op på en dyr motorvej.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan støtte lovforslaget. Vi har hilst med tilfredshed, at der er opnået enighed både med Århus Amtsråd og Byrådet og det samme i Nordjylland om udbygning af vejnettet.

Det er vigtigt, at man investerer i vejudbygningen dér, hvor erhvervslivet ekspanderer, og man må jo sige, at vi er i den lykkelige situation, at det gør det i Vestjylland. Derfor er det også med tilfredshed, at ministeren har fremsat dette lovforslag, som Venstre fuldt ud kan støtte.

Bilgrav-Nielsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget tilfreds med, at man nu endelig har bestemt sig for, at motorvejen ved Århus skal gå vest om Brand Sø. Det standpunkt har vi haft hele tiden, siden hovedloven om motorvejsanlæg blev vedtaget her i Folketinget. Men det har været en lang og trang vej, navnlig hos de lokale myndigheder omkring Århus, om, hvad man helst selv ville. Der er for mig at se ingen tvivl om, at også Vejdirektoratets folk hele tiden har ment, at dette var den rigtige løsning. Så vidt så godt.

Tilbage står en række detailspørgsmål om udformningen af anlægget, f.eks. om man skal vælge dæmninger eller broløsninger over landskabs slugter og dale. Det Radikale Venstre mener, at man ikke skal holde sig tilbage fra at bruge merbeløb for at få den bedste løsning, og det vil oftest sige, at man må vælge bro frem for dæmning, som bryder landskabskonturerne, og som spærrer adgangen for mennesker og dyr. Så vi vil lægge vort lod i vægtskålen til fordel for de mest åbne løsninger i henseende til passagen af ådale og lignende.

Der er også diskussioner tilbage i spørgsmålet om, hvilke følgeanlæg der skal etableres, og hvem der skal betale. Det er de sædvanlige stridspunkter, og her mener jeg, at de bemærkninger, som lovforslaget er ledsaget af, taler tydeligt i retning af, at i og med at staten, som reglerne er, betaler for denne motorvejsforbindelse, er hovedforpligtelsen for staten også indfriet.

Det næste afsnit i lovforslaget drejer sig om bemyndigelse til at afsætte linjer for nye veje i Nordjylland, og vi er jo nu blevet belært om, også i lovforslaget og i den redegørelse, der er grundlaget for lovforslaget på dette punkt, at det har at gøre med den faste forbindelse over Storebælt. Jeg ved ikke, hvordan det ser ud med den sag, når vi er nået lidt længere frem på dagsordenen. Men hvis der nu skete radikale ændringer i sagen vedrørende Storebælt, kunne man måske spørge, om det så får indflydelse på det, som vi her diskuterer. Det gør det næppe. I Det Radikale Venstre mener vi, at der under alle omstændigheder er behov for, at vi nu planlægger udbygningen af vejnettet i det nordjyske område. Det er der under alle omstændigheder behov for, ikke mindst fordi de to overfarter fra Hirtshals og Frederikshavn har ekspanderet temmelig kraftigt.

Men det er meget vigtigt, at vi også her vælger de bedste løsninger. Det kan der så være en lang diskussion om, og rapporten om mulighederne åbner jo for en lang diskussion. Jeg mener ikke uden videre, at regeringen har valgt den bedste løsning. Jeg er overbevist om, at der i en af de Y-udformninger, som er alternativet, ligger en bedre mulighed end i det, man nu har foreslået.

Vi skal jo, som det har været nævnt allerede, derop og se på det. Jeg håber, det kan være med til at give os en stærkere og mere sikker fornemmelse af, hvad det her drejer sig om. Det er klart, at det er forvirrende for os som folketingsmedlemmer, at én miljøinstans, nemlig Skov- og Naturstyrelsen, anbefaler en V-løsning, mens en anden miljøinstans, Danmarks Naturfredningsforening plus lokale mennesker, der har det nærmeste kendskab til sagerne, ønsker Y-løsningen. Det er sådan nogle ting, vi må søge at få afklaret.

Vores holdning er foreløbig den, at vi er mere stemt for en Y-løsning end for det forslag, der her er valgt. Men den endelige afgørelse kan vi – må jeg erkende – først træffe, når vi selv har været ude og se lidt på sagerne.

Bollmann (CD):

Det kan vel ikke komme overraskende, at jeg ikke har så forfærdelig mange bemærkninger at gøre til forslaget her. Vi hilser forslaget meget velkommen. Det er helt i overensstemmelse både med de aftaler, der er indgået, og med nød-